

Abi

– Z.EFİLOĞLU · 04 Şubat 2011

Köstekli saat gibi akıyorken zaman
Ellerini yüzüne kapatmış bir hayattı çığlıklarımız
Hani kirli yüzümüzden akardı gözyaşlarımız
Kıraç toprakta can bulmak
Tohum olup yeniden yaşama durmak için
Kaç yıl bekledik biliyor musun istasyonlarda
Kara trenlerimiz gelmedi be abi
Kara bedenlerimizin gitmediği gibi

Kıyama meyletmişken yüreklerimiz
Sırtına kocaman yük yükledi ayrılıklar
Serpilen her tohumu besledin ellerinle
Söylesene az mı ter akıttın erirken geleceğin
Vurulurken sözcükler
Vurulurken siyah beyaz kalemler
Şakaya karıştırıp katık ettin acıları abi
Şakayla büyüdük bak çocukluğumuz gibi

İsmarlama sevgi imgeleri topladım sana
Hani utandım biraz, çiçekle bezedim sonra
Bilirim ki diğer yarın olmak mutluluktur bana
Geceyi bölsele, inşikak gerçekleşse bile
Yarın bir bütün olacaktık yaşamda
Sahipsiz kurşunlar delerken bağırimi abi
Özledim ama söyleyemedim yetim çocuklar gibi

Koca bir çınar devirdim sözcüklerden sana
Sahiplenmiş toprakların yazgısını söyledim
Bir deklanşör karesine girmek için bile
Yıllarca emekledim
Hep gurbetten seslendim hiç duydun mu bilmem
Şişerken gözlerim yumrukla seni seslendim abi
Hayatta tek dayanağım sen varsın gibi

Yine ordasın ben burada güneş öykünür bize
Toplasan bir andır biriktirdiklerimiz yüzyüze
Hani bulunur derler herşey istersen, ancak
Bulunur mu bilmem ağa gibi bir bey
Baba gibi bir şey
Sana söylemediklerimi şiire verdim abi
Saygıdan kızaran erguvan gibi